

“ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ” !

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #12

V. ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਪਸਾਰ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

ਵ. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ।¹

1. ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਹਲਾਤ (ਮੱਤੀ 13:1-3; ਮਰਕੁਸ 4:1, 2; ਲੂਕਾ 8:4)।
2. ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (ਮੱਤੀ 13:3-23; ਮਰਕੁਸ 4:3-25; ਲੂਕਾ 8:5-18)।
3. ਉੱਗਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮਰਕੁਸ 4:26-29)।
4. ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:24-30)।
5. ਰਾਈ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਖਮੀਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:31-35; ਮਰਕੁਸ 4:30-34)।
6. ਜੰਗਲੀ ਬੀਜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (ਮੱਤੀ 13:36-43)।
7. ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:44-46)।
8. ਜਾਲ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:47-53)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਕ ਸਰਵੇਖਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ‘‘ਮਸਰੂਫ਼ ਦਿਨ’’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲੱਗਾ (ਮੱਤੀ 13:34, 35; ਮਰਕੁਸ 4:33, 34)। ਅਗਲਾ ਨਤੀਜਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖਤ ਘਟਨਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 4:33, 35)। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ‘‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ’’ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਆਂਗੇ।²

ਪਿਛਲਾ ਪਾਠ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਮੁੱਕਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 12:46-50)। ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਥਾਂ, ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ

(ਮੱਤੀ 13:1; ਮਰਕੁਸ 4:1)। ਆਮ ਵਾਂਗ ਲੋਕ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਉਹਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸਨ (ਲੂਕਾ 8:4), ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਹਨੂੰ ਕੰਢੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਵਿਚ ਬਹਿ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਪਈ (ਮੱਤੀ 13:2; ਮਰਕੁਸ 4:1)।

ਹਾਲਾਤ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੇਹੱਦ ਛੋਟੀਆਂ। ‘ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕਹੀਆਂ’ (ਮੱਤੀ 13:3; ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 4:2)।

ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਹਾ’ (ਲੂਕਾ 6:39)। ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਢੰਗ ਬਣ ਗਏ। ਸ਼ਮੂਊਨ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਕਰਜ਼ਾਈਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ (ਲੂਕਾ 7:41, 42)।³ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੱਤ ਬਦਰੂਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 11:24-26)।⁴ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਸੀ। ਮੱਤੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ’⁵ (ਮੱਤੀ 13:34; ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 4:33, 34)। ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣ ਗਏ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸੇਵਾਈ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬੇਹੱਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਮ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ‘ਮਸਰੂਫ਼ ਦਿਨ’ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਹੇ ਦਸ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੇਖਾਂਗੇ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ: ਇਕ ਵਿਆਖਿਆ

(ਮੱਤੀ 13:10-17; ਮਰਕੁਸ 4:10-13, 21-25; ਲੂਕਾ 8:9, 10, 16-18)

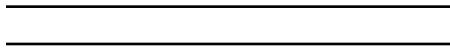
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਕੱਲਾ ਯਿਸੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ-ਓ-ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਛਾਏ ਹੋਏ ਸਨ (ਜ਼ਬੂਰ 78:2;⁶ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 17:2; 20:49; 24:3; ਹੋਸ਼ੇਆ 12:10)। ਤਾਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਹੀ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਗੁਰੂ ਹੈ।’⁷ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਣ ਤੇ, ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਫ਼. ਲੇਗਰਡ ਸਮਿੱਥ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।... ਪਰ, ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਢੰਗ ਸ਼ਾਇਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ।’⁸ ਐੱਚ. ਆਈ. ਹੇਸਟਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ‘ਯਿਸੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਬੇ-ਬਿਆਨ ਹੈ: ‘ਉਹ ਸਾਦਗੀ, ਡੂੰਘਿਆਈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਭਾਵਨਾ ਭਾਵ ਰੂਹਾਨੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਾ ਹੈ।’⁹

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ: ਕੀ?

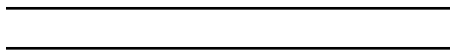
‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ‘parable’ ਸ਼ਬਦ ਮਿਸ਼ਰਤ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*parabole*)

ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ‘ਸੁੱਟਣਾ’ (*ballo*) ਦੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਨਾਉਂ ਰੂਪ ਨਾਲ ‘ਦੇ ਨਾਲ’ (*para*) ਦੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਯੂਨਾਨੀ ਉਪਸਰਗ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ।’ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ‘ਸਮਾਨਾਂਤਰ’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਾਹ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ, ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ (ਕਹੀ ਗਈ) ਕਿਸੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਚਿਆਈ (ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਣਕਹੀ) ਦੇ ‘ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ’ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਮਹੱਵਪੂਰਣ ਅਰਥਾਤ ਡੂੰਘੀ ਸੱਚਿਆਈ ਦੱਸਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਮਾਨਾਂਤਰਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ

ਅਣਕਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਚਿਆਈ

ਹਰਮੀਨਿਉਟਿਕਸ¹⁰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ‘ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਉਪਮਾ’ ਹੈ।¹¹ ਉਪਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ *simile* (ਬੋਲਣ ਵਿਚ ‘ਸਿਮਲੀ),’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਜਿਵੇਂ’ ਜਾਂ ‘ਵਾਂਗ’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਲੁੰਬੜੀ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ’ ਜਾਂ ‘ਵਾਂਗ’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਲੁੰਬੜੀ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ’ ਅਤੇ ‘ਚੁਕੰਦਰ ਵਾਂਗ ਲਾਲ’ ਉਪਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਥੇ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ‘ਦੇ ਸਮਾਨ’ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 13:31, 33, 44, 45), ਪਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ (ਮੱਤੀ 13:3; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 7:41, 42)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ‘ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ’ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 6:39)।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ‘ਸੁਰਗੀ ਅਰਥ ਵਾਲੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਕਹਾਣੀ’ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਨੇਕ ਸਾਮਰੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਲੂਕਾ 10:30–37) ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਲੂਕਾ 15:11–32) ਵਰਗੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 6:39; 8:16)।

ਜਿਸੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਮਾਵਾਂ ਰੂਪਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਆਖਦੇ ਹਾਂ।¹² ਲੂਕਾ 4:23 ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਕ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਖਿਆ।¹³ ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਲਾਤ¹⁴ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਨਜਾਣ

ਰੂਹਾਨੀ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੀ ਵਾਲੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਣਕਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ: ਕਿਉਂ?

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਯਿਸੂ ਰਾਹੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ, ‘‘ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’ (ਮੱਤੀ 13: 10)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਚਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ: ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਤਕਰੀਬਨ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।
- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘‘ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?’’
- ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਸਿਧਾਂਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੂਹਾਨੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਿਆਣੇ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 13: 52)। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਉਸ ਨੇ ਬੰਦ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ’’ (ਮੱਤੀ 13: 13)। ਉਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਪਰਜਾ ਦਾ ਮਨ ਮੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਨਾ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ ਹਨ ...’’ (ਮੱਤੀ 13: 15; ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 6: 10)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਲੜੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ: ਯਿਸੂ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਕੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੁਣਦੇ ਸੀ।

ਅਜਿਹੇ ਉਲਟੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ‘‘ਕਹਾਣੀਆਂ’’ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੋ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ (ਮੱਤੀ 13: 16, 17)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਮਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਉਹ ਬੰਦ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ: ਕਿਵੇਂ?

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਆਖਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਣ ਹਨ: (1) ਅਲੰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ; (2) ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਮੰਨੋ; (3) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝਾ ਕੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: (1) ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸੋ ਕਰੋ। (2) ਉਸ ਵਿਚ ਸਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਈ ਵਾਰ, ਯਿਸੂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 13: 18-23, 36-43)। ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ (ਲੂਕਾ 7: 42-47; 10: 29, 36, 37; 12: 40)। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਕੀ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15: 1-3; 18: 1)। ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦਾ ਆਮ ਗਿਆਨ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (3) ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਕੀਕਤ ਤੇ ਕੀ ਚਾਨਣ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ।

ਤੀਜੇ ਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ *ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਸਚਿਆਈ* ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ (ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਾਂਗੇ), ਪਰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ, ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਨਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇ।¹⁵ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ ਵਿਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇਕ ਖੇਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 13: 44)। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (ਜੋ, ਜ਼ਰੂਰ ਸੱਕ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਨ)। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ, ਦੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਦੋ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ‘‘ਸਹੀ’’ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਲੂਕਾ 12: 39, 40 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਚੋਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੂਕਾ 18: 1-6 ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਅਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਮ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1) ਵਧੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ‘‘ਰਾਜ’’ ਦੇ ਹੀ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 13: 24, 31, 33, 44, 45, 47)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ

ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਢੰਗ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।¹⁶ (2) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ, ‘‘ਬੀਜ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 8:11), ਜਦ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ, ਬੀਜ ‘‘ਰਾਜ ਦੇ ਪੁੱਤਰ’’ ਹੈ (ਮੱਤੀ 13:38)। (3) ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਨਵੀਂ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ‘‘ਕਿਸੇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖਣਾ’’ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।¹⁷

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਐਨਾ ਹੀ ਪਿਛੋਕੜ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਆਓ ਹੁਣ ‘ਮਸਰੂਫ਼ ਦਿਨ’ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ: ਉਦਾਹਰਣਾਂ

(ਮੱਤੀ 13:3-9, 18-33, 36-50; ਮਰਕੁਸ 4:3-9, 14-20, 26-32; ਲੂਕਾ 8:5-8, 11-15)

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਕਹੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਮਰਕੁਸ 4:2), ਪਰ ਮੱਤੀ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨੌਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਮੱਤੀ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੀ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਤੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜੋ ਲੂਕਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ।

ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:3-9, 18-23; ਮਰਕੁਸ 4:3-9, 14-20; ਲੂਕਾ 8:5-8, 11-15)

ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਪਣੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਕਰਕੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਹਿਦਰਸ਼ੀ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਹੈ? ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 4:13)। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕੁੰਜੀ ਮਿਲ ਗਈ:¹⁸ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਈ ਲੋਕ ਸਖ਼ਤ, ਉੱਪਰਲੇ ਮਨੋ ਜਾਂ ਦੋ ਮਨੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਖਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਵੀ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਿੱਖਣਾ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਅਗਲੇ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਝੀਲ ਕੰਢੇ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲੱਗਾ: ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ,¹⁹ ਪਥਰੀਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਕੰਡਿਆਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਨ।²⁰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ,²¹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਉਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 4:10; ਲੂਕਾ 8:9)।²² ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਹਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ‘ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ’ ਮਨ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਫ਼ਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੱਟਣਗੇ (ਲੂਕਾ 8:15)।

ਰੋਜ਼ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਖ਼ਤ ਦਿਲ ਫ਼ਰੀਸੀ

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉੱਪਰਲੇ ਮਨ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਯਹੂਦਾ ਵਾਂਗੂ ਦੋ ਦਿਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:6)। ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਭਲੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੁਕਰਾਇਆ, ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੇ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਵਿਹਾਰਿਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ: ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਅਹਿਮ ਹਨ।

ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਗਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮਰਕੁਸ 4:26-29)

ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸਣ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਬੀਜ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਵੱਧਦਾ ਰਿਹਾ।²³ ਇਹ ਆਮ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁴ ਪਿਛਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਾਂਗ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੀਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ:

- ਇੰਜੀਲ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਜਾਂ ਨਾ ਲੱਗੇ।
- ਬੀਜ ਨੂੰ ਉੱਗਣ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਈਏ।
- ਜੇ ਅਸੀਂ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬੀਜਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:6)।

ਸੰਤਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਮੈਂ ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਰੋਬਰਟਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਰੋਬਰਟਸ ਨੇ *ਗੌਸਪਲ ਐਡਵੋਕੇਟ* ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਥਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੰਜੀਲੀ ਸਭਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤਕ, ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਗੇ ਦਿਲੋ ਜਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਲਾਲ ਦਾਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਇਕ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਬੀਜ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਉੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਗਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵੱਡੀ ਹੋਈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੇ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣ ਗਏ। ‘‘ਅਸੀਂ ... ਅੱਕ ਨਾ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੌਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰੀਏ ਤਾਂ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਵੱਢਾਂਗੇ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:9; ਵੇਖੋ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:6)।

ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13:24-30, 36-43)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੀਜ ਦੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਖਿਆ: ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਣਕ ਬੀਜਣ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਬੀਜ ਦਿੱਤੀ। ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕਣਕ ਦੇ ਬੀਜ ਦੀ ਵਾਂਗ ਲਗਦੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਉੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।²⁵ ਜਦ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੀਜ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਦੇਣ। ਤਦ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਨਾ, ਮਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਣਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਪੁੱਟ ਲਓ’’ (ਮੱਤੀ 13:29)। ਉਸ ਨੇ ਵਾਢੀ ਤਕ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਵਧਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਕੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ (ਆਇਤ 30)।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਆਇਤ 36)। ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਵੈਰੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਾਢੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ (ਆਇਤ 39)। ਇਸ ਲੜੀ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਹੈ।²⁶ 39 ਤੋਂ 43 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਝਲਕ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਬੁਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 18:15-18; ਵੀ ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:4, 5, 11, 13)। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਦਲੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੇਤ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।’’²⁷ ਜੌਨ ਕਾਰਟਰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ‘‘... ‘ਰਾਜ ਦੇ ਪੁੱਤਰ’ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਇਕੱਠਿਆਂ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ [ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ] ਕਿਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਬੇਨੇਮੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਬੇਪਰਤੀਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’²⁸

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੈਰੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਈ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਖ਼ਮੀਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

(ਮੱਤੀ 13:31-33; ਮਰਕੁਸ 4:30-32)²⁹

ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਆਖੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ ਭਾਵ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬੀਜ ਤੋਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਕਾਰ

ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਈ ਦਾ ਬੀਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਸੀ,³⁰ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਬੂਟਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।³¹ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੀ ਪਰ ਬੀਜਣ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖ਼ਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵਧ ਕੇ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਉਹ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਅੱਜ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਖਮੀਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ) ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਖੇਤ ਵਿਚ ਬੀ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ,³² ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰੈੱਡ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਔਰਤਾਂ ਗੂੰਨੇ ਹੋਏ ਆਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਟਾ ਲੈ ਕੇ ਗਰਮ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਬ੍ਰੈੱਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਆਟੇ ਨੂੰ ਗੂੰਨੇ ਹੋਏ ਆਟੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਖਮੀਰ ਫੈਲ ਕੇ ਸਾਰੇ ਆਟੇ ਨੂੰ ਖਮੀਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਆਟਾ ਫੁੱਲ ਜਾਂਦਾ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਫੇਰ ਉਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਟਾ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖ ਲੈਂਦੀਆਂ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਮੀਰ ਸੈਂਕੜੇ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਆਟੇ ਨੂੰ ਖਮੀਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਰੂਪਕ ਫ਼ਰਕ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵਚਨ ਵਿਚ ਐਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਲ ਕੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।³³ ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ, ਜੋ *ਟਰੁੱਥ ਫ਼ਾਰ ਟੁਡੇ* ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਭਾਰੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮੋਤੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13: 44-46)

ਮੱਤੀ 13 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਕਹੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਆਇਤ 36)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਨ: ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ। ਇਕ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਖੇਤ ਵਿਚ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ (ਆਇਤ 44), ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੋਤੀ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 45, 46)।³⁴ ਦੋਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਉਸ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤੇ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਕ ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲਾ-ਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਐਨੀ ਅਹਿਮ ਸੀ ਕਿ ਇਹਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਾਲ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਮੱਤੀ 13: 47-50)

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਉਸ ਜਾਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਮੁੱਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ‘‘ਚੰਗੀਆਂ’’ ਅਤੇ ‘‘ਮਾੜੀਆਂ’’ ਸੁਣਨ ਤੇ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ‘‘ਸ਼ੁੱਧ’’ ਅਤੇ ‘‘ਅਸ਼ੁੱਧ’’ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਅਤੇ ਚਾਨੇ ਵਾਲੀ ਮੱਛੀ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:9-12)। ਜਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਛਾਂਟਣ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜੰਗਲੀ ਬੀਜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਚੇਲਿਆਂ

ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਬਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 4: 19)। ਹੁਣ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਐਨੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ‘‘ਆਉਣ ਤੇ’’ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣ।

ਸਾਰ

ਉਸ ਦਿਨ ਜਿਸੂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਰਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਦੀਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਦੀਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (ਮਰਕੁਸ 4: 21, 22; ਲੂਕਾ 8: 16, 17) ਅਤੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਨਵੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ (ਮੱਤੀ 13: 52)। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਪਾਠ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਜਿਸੂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਔਕੜਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ‘‘ਮਸਰੂਫ਼ ਦਿਨ’’ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਖ਼ਤਮ ਕਰਾਂਗੇ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹਾਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ‘‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਸਮਝਿਆ?’’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਹਾਂ ਜੀ’’ (ਮੱਤੀ 13: 51)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਣ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤਕ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ: ‘‘ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਕੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ’’ (ਮਰਕੁਸ 4: 24) ਅਤੇ ‘‘ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ’’ (ਲੂਕਾ 8: 18)। ‘‘ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਉਹ ਸੁਣੇ’’ (ਮਰਕੁਸ 4: 9; ਵੇਖੋ ਆਇਤ 23)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਹ ਪਾਠ ਪਿਛਲੀ ਕਿਤਾਬ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ²ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ‘‘ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ’’ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਲੂਕਾ 15: 1–16: 31 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਸਮੂਹ ਮੱਤੀ 21: 23–22: 14 ਭਾਵ ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ³ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਦੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ⁴ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ‘‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’’ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਮੱਤੀ 11: 16–19 ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁵‘‘ਬਿਨਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਸੀ,’’ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਕੰਢੇ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਸੂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਵੀ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ ਹੈ। ⁶ਜ਼ਬੂਰ 78: 2 ਸਾਡੇ ਇਸ ਪਾਠ (ਮੱਤੀ 13: 35) ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਜ਼ਬੂਰ-ਨਵੀਸ ਆਸਪ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਉਹੀ ਜਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਵੀ। ⁷ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਐਂਡ ਫਿਲਿੱਪ ਵਾਈ ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਦ ਫ਼ੋਰਫ਼ੋਲਡ ਗੋਸਪਲ ਆਰ ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ਼ ਦ ਫ਼ੋਰ ਗੋਸਪਲਜ਼* (ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914), 338. ⁸ਐੱਫ਼. ਲੇਗਰਡ ਸਮਿੱਥ, *ਦ ਨੈਰੇਟਡ ਬਾਈਬਲ ਇਨ ਕਰੋਨੋਲੋਜੀਕਲ ਆਡਰ* (ਯੂਜੀਨ, ਓਰਿਗਨ: ਹਾਰਵੈਸਟ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1984),

1394. ⁹ਐੱਚ. ਆਈ. ਹੇਸਟਰ ਦ ਹਾਰਟ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਲਿਬਰਟੀ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਵਾਲਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1963), 147. ਹੇਸਟਰ ਨੇ ਇਕ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਸੈਂਡੇ (1843-1920) ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ¹⁰“ਹਰਮੀਨਿਉਟਿਕਸ” ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

¹¹ਇਹ ਇਕ ਰੂਪਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਵਿਸਤਾਰਤ ਅਲੰਕਾਰ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਲੰਕਾਰ ਇਕ ਤੁਲਨਾ ਹੈ, ਜੋ ‘ਵਾਂਗ’ ਜਾਂ ‘ਜਿਵੇਂ’ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ। ¹²ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਯਕ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਸ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ। ¹³ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “proverb” ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਕਹਾਵਤ’ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ‘ਅਖਾਣ’ ਕਹਾਂਗੇ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ *parabole* (“parable”) ਹੈ। ¹⁴ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ, ਉਹ ਬਦਰੂਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ (ਲੂਕਾ 11:24-26) ਜਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ (ਲੂਕਾ 16:19-31) ਵਰਗੇ ਘੱਟ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ‘ਪਰੀ ਕਥਾ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਕੀਕਤ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ¹⁵ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ¹⁶ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 1 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ¹⁷ਜੌਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ, ਲੇਮੈਨ ਸ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੋਸਪਲ (ਨੈਸ਼ਵਿੱਲੇ: ਬ੍ਰਾਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1961), 89. ¹⁸ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਕਿਹਾ ਹੈ। ¹⁹KJV ਵਿਚ ‘ਪਹੇ ਤੇ’ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਇਹੀ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਵਰਤਾਂਗਾ। ²⁰ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਵੱਖ ਵੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘... ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ... ਸੁਣੋ’ (ਮੱਤੀ 13:18), ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਨਾਂਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

²¹ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਭੀੜ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਕਤ, ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਸਨ। ²²ਬਾਈਬਲ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ), ਪਰ ਮਰਕੁਸ 4:34 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘ਆਪਣੇ ਹੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ।’ ²³ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ‘ਆਪੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ²⁴ਕਣਕ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਖੇਤ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਵੇਲੇ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖਾਦ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਫਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਬੂਟਿਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੋਲੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ²⁵ਮੋਰੀ NASB ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ’ ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ: ‘ਜਾਂ ਡਰਨੇਲੇ ਭਾਵ ਕਣਕ ਵਰਗੀ ਨਦੀਨ।’ ²⁶ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜਾਲ ਦਾ ਹੈ। ²⁷ਮੈਕਗਰਾਹਵੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 339. ²⁸ਕਾਰਟਰ, 132. ²⁹ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿਚਲੇ ਕਈ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਇਕ ਹੈ। ³⁰ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿ ਰਾਈ ਦਾ ਬੀਜ, ‘ਸਭ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,’ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਥਾਂਵਾਂ ਲਈ ਢੁਕਦੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉੱਥੇ ਰਾਈ ਦਾ ਬੀਜ ਖਰੀਦ ਸਕੋ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜ ਖਰੀਦ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ ਕਿ ਇਹ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

³¹ਫੇਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਦੇ ਰਾਈ ਦੇ ਬੂਟੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਰੋਬਰਟਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਾਈ ਦੇ ਪੌਦੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ³²ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਪੈਕ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬੈਂਡ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ³³ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖਮੀਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੁਰੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 16:6; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:6-8; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:9)। ਰਾਈ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਖਮੀਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਅਸਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਲਗਦਾ ਹੈ। ³⁴ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ‘‘ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ’’ ਅਚਨਚੇਤ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਚਾਨਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ।